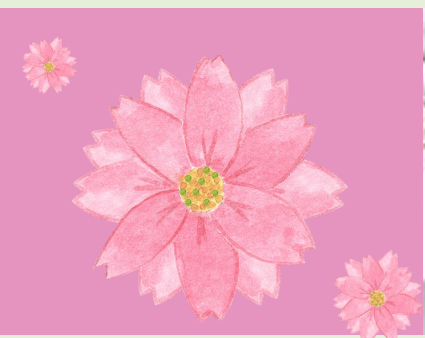

HEGYALJA *TAVASZ*

2023.3 – 2023.6.

VÖRÖSMARTI ÁLTALÁNOS ISKOLA

HEGYALJA *TAVASZ*

Meska.hu

TAVASZ, ÜNNEPEK, MEGEMLÉKEZÉSEK...

Kis kert– nagy öröm

Kisköszegen, ahol lakunk, van egy kis kertecském, amit én szoktam gondozni. Tele van virágokkal és zöldségfélékkel. Nagyon szép, de sok munka van vele. Szeretek kertészkedni, mert közben jól érzem magam. Fontos, hogy kint legyek a természetben, és ne csak a gép előtt üljek.

A kertben szoktuk tartani a húgom születésnapját is. A kutyámmal is ott játszunk.

Tavasza csodás lesz a kert! Nálam, otthon magától nő a gyöngyvirág meg a tulipán. Ilyenkor már gyomlálni kell a virágok közötti fűvet, és ha ültetni szeretnék valamit, akkor kapálni is. Megcsinálom, de nincs annyira kedvem hozzá. Legtöbbször csak kapirgálok valamit. Néha anyukám is segít ültetni.

Az idén magam ültettem babot és spenótot. Először megkapáltam a földet, aztán fogtam a magot, amit a mamám adott, kiszórtam, és azóta szükség szerint öntözöm. Még nem kelt ki teljesen, majd nemsokára.

Hétvégenként sokat szoktam kint lenni és sokat kertészkedni.

Nyáron, nagy melegben mindennap 3-4-szer öntözök, és leguggolok megszagolni a finom virágok illatát.

Juhász Zala, 5. osztály

Π (Pí)-nap

A π -nap március 14., mert ez éppen megegyezik a π első három számával: 3,14-gyel, azaz dátumként 3. hó 14-ével.

A horvát és magyar matematikatanárok, tanárnők szervezték, és mi, a nyolcadikosok is részt vettünk benne. Nem volt könnyű dolgunk, mivel a nemzeti felmérések miatt is elég stresszesek voltunk, viszont nekem nagyon tetszett. Kanizsai Andrej énekes-gitáros produkciót mutatott be, ami a π -napról szólt. A hetedik osztályosok pedig felolvasták az ezzel a nappal kapcsolatos érdekességeket.

-SZV-

TAVASZ, ÜNNEPEK, MEGEMLÉKEZÉSEK... MÁRCIUS 15.

A költő visszatért!?

Helló megint! Tegnap volt a π -nap, ma pedig március 15-ére emlékezünk, arra a bizonyos 1848-asra. Meg kell mondanom, hogy nem volt könnyű dolga a szereplő diákoknak, de gyönyörű szép műsort készítettünk!!! Voltak benne versek, táncos jelenetek, színdarabok. Vendégeket is fogadtunk, de leginkább szülők és rokonok jöttek el. A műsor -szokás szerint- a tornateremben volt a nagy hely miatt. Idén csak a cserkészek mentek el a sírokhoz, viszont annyit táncoltak a táncosok, hogy nem is tudtak volna odagyalogolni. Az idei megemlékezésünket kifejezetten Petőfi Sándor emlékének szenteltük, mert idén, január 1-jén 200 éve született. Az ő verseiből idéztünk és színdaraboztunk. Nagyon élvezetes műsor lett belőle, látszott, hogy mindenki sok időt fordított rá.

PÉCSI KIRÁNDULÁS A CSERKÉSZEKKEL...

Kirándulásról csak jót!?

Április 28-án, egy nehéznek induló pénteki napon mi, cserkészek elutaztunk Pécsre. Ezzel kezdődött háromnapos kirándulásunk. A Szent Lajos Gimnáziumban kaptunk szállást. Legtöbbször ott is étkeztünk.

Nos, mit is csináltunk akkor, amikor cserkészvezetőink a kirándulást szombat-vasárnapra szervezve megfosztottak bennünket egy szokásos, nyugalmas hétvégénktől?

Az első nap, a péntek volt számomra a legjobb nap. Hajnali 7 óra körül vitt minket Monostorról Pécsre a vonat. Az olcsók jegyek miatt utaztunk így. Gabi tanárnő kísért minket, akit cserkészetben csak Gabinak hívunk. A Klári (aki Klári tanárnő) vitte autóval az összes nehezebb táskánkat, hálósákunkat, míg nálunk csak egy kis táskánk volt.

Mielőtt elmentünk volna a szállásunkra, a Szt. Lajos Gimibe, ellátogattunk a Népművészeti Múzeumba, majd ebédelni a Főnix étterembe mentünk. Ott választhattunk brokkoli- és zellerleves közül. Én a brokkolilevest kértem, ami több mint hét nyelven beszélt. Utána vagy pizzát vagy kirántott húst krumplival ettünk.

A finom étel után elsétáltunk a Zsolnay Negyedbe. Később következtek a VR Headset játékok, amelyek mindnyájunk kedvenc élményévé váltak. Rengeteg választás volt, és 90 percig bírtunk a virtuális világban kalandozni. Aztán megnéztük a planetáriumot, ahol sok kérdésre válaszoltam olyan sikeresen, hogy végül az előadó a kollegájának szólított!

Nos, végre megérkeztünk az iskolába. Mielőtt lepakoltunk, volt egy kis kvíz, amelyben egy kitűzött nyerhettünk, ha minden válaszuk helyes volt. Engem az nem annyira érdekelt, szóval a padon olvastam a könyvem. Sajnos az én „nem érdeklődésem” élvezése gyorsan elmúlt, mert odahúzott egy pár cserkész, hogy „Te okos vagy, segíts nekünk!”. Valahogy, érdekes módon mindegyik kérdésre jó választ adtunk, és kaptunk mind egy-egy kitűzött.

De a vigadalmat hamar követte a fáradságos munka! Este 19:00-kor kezdődött a seffezés. Ez másnéven csak annyit jelentett, hogy futni kellett cikk-cakkban négy óra hosszáig. Ide-oda, ide-oda, ideodaideoda IDEODAIDEODA addig, amíg meg nem fájdult valamink, mint például nekem is, mert másnap reggel alig bírtam felkelni.

De hát ne ugorjak ennyire előre! Hiszen az éjjeli alvás is katasztrófa volt. A hideg osztályban, a még hidegebb földön csicsikálni nem a legkényelmesebb, persze. Főleg nem kellemes az, amikor vécére muszáj menned, és a parkour mozdulatokat orvosi pontossággal el kellett találni, vagy ráléptél a vezetőnek a tüdejére.

Másnap már a délelőttöt eldisszociáltam volna, de egy „Pókámon Go” játékot játszottak velünk, ami személyesen szólva, unalmas volt. Szerencsére javult a helyzet a későbbi városnézéssel. Csak néhányan voltunk egy csoportban, azért rendben ment az egész gyaloglás. Megnéztünk különböző helyeket, mint például a kilátóteret, Janus Pannonius szobrát stb.

Éppen időben tértünk vissza, hogy mehessünk a szabadulószerződésbe. Ez és a következő foglalkozás volt a második legjobb dolog a cserkésznapon. A legfőbb is, mert megint nőtt az egom. Secperc alatt megoldottunk minden rejtvényt, elosztottam a feladatokat, és mi lettünk az egyedüli csapat, amelyik időben befejezte a munkát.

Ahogy említettem előbb, ez az utóbbi esemény is a legjobbhoz tartozott. Ez azért is volt, mert ehettünk fagyaltot. Én csokoládés-citromos-mangókat rendeltem, nagyon ajánlanám ezt a kombinációt meleg napokon!

Estefele már más volt a helyzet. A táncszobából szerencsére kihúzhattam magam, de rögtön el is ragadtak a „Leveles a május” szektába. Én pontosan egy jó fél órát májuszottam, mialatt az összes vörösmarti vígan csavargott.

-AE-

PÉCS...

NEMZETI FELMÉRÉSEK...

Március 31-én ért véget a nyolcadik osztály tudását vizsgáló nemzeti felmérések sorozata. Céljuk az volt, hogy felkészítsenek minket a középiskolai érettségire, segítsenek eldönteni, milyen középiskolába tanulhatnánk tovább. Az idej, 2022/23-as nyolcadikosok ugyanúgy, mint a tavalyiak is, csak próbaként írták meg, hogy lássák, mennyire működik ez az ötlet. A különbség az volt, hogy a múlt évek csak öt tantárgyból írtak, míg az ideiek a kilenc legfontosabból!

Március 13-án kezdtük el írni ezeket a pokoli tesztek. Minden egyes alkalommal ugyanazt a hosszú, furán fordított szöveget darálták el az ügyeletes tanárok. A csomagolások legalább biztonságosak voltak, de az annyit is jelentett, hogy írtóra nehéz is volt kinyitni őket. Vagy körmöt törtünk el, vagy ránk ragadt a biztonsági tasak olcsó festéke. Mikor ezen túljutottunk, kivettük a feladatsort, és a megfelelő helyre matricákat ragasztottunk. Maguk a feladatok nagyrészt úgy lettek lefordítva, hogy egy jó öt percet azon gondolkodtam, mit is akarnak tőlem. Az eldöntendő típusú feladatoknál a fele osztály ecpecezett, én meg az elején egy centet pördítettem, hogy eldöntsem, A-t karikázzak vagy éppen C-t.

Számomra eléggé zavaró volt, hogy 120 percet kaptunk egy 200 szavas horvát nyelvű fogalmazás megírására, míg rögtön másnap magyarból csak 90 percet kaptunk, hogy egy 250 szavas fogalmazást írjunk! Ne is említsem a katasztrófát, ami a biológia és történelem volt. Az egész nyolc évben, amit itt töltöttem, ötös tanuló voltam. Ez a kisérettségi szerint, mindaz semmit se érne, csak azért, mert éppen nem tudtam, melyik király papjának a fia írt egy fontos horvát novellát. Sajnáltuk nagyon a tanárainkat, mert ez nem csak a mi tudásunkat „mutatja ki”, hanem az ő tanítási képességüket is. Vagy legalább is azt állítják.

Amikor befejeztük a munkát, a másik biztonsági tasakba elcsomagoltuk a megoldott feladatlapokat, csak a matricák maradtak kívül. Kimentünk a folyósóra, és vártuk, hogy végezzen mindenki. Rám a várakozás nem annyira vonatkozott, mert legtöbbször én vagyok az utolsóelőtti, aki végez a tesztekkel.

Írhatnék egy egész Bibliát arról, hogy ez a „kis érettségi” mekkora egy lükeség, de röviden elmagyarázom a legnagyobb gondokat. Első: a dolgozatok átlagosan 90 percig tartanak, szünet nélkül. Az átlagos 14 éves gyermek összpontosítása körülbelül annak az 1/3. Észrevettem magamon, hogy az elején még könnyebben lehet figyelni, de minél tovább vagyok ott, annál gyorsabban megy el a figyelmem, több ideig tart felfogni a kérdést stb. Második: pár kérdésnek a fogalmazása nehezen felfogható, túlmagyarosított, vagy éppen nem eléggé. Harmadik: gondolhatná valaki, hogy ilyen dolgozatok alatt még a legzajosabb, legidegesítőbb osztálytársa is el fog hallgatni, de nem. Folyamatosan feltettek olyan kérdéseket, amelyeket - jól tudták- nem válaszolhattak meg a tanárok.

NEMZETI FELMÉRÉSEK...VENDÉGFOGADÁS...

De milyen kritika lenne ez, ha megoldást a problémákra nem adnék? Szerencsére volt időm tesztírás közben több megoldást is kigondolni. Az első, nyilván, a rendes szünetelésre való idő. A második könnyebb, egyszerűbben megfogalmazott témájú fogalmazás írása lenne. A harmadik pedig vagy szigorú büntetés vagy a tanulók szétszórása több tanteremben. De az előbbi megoldás tűnik célszerűbbnek. (Lehetett volna beragasztani a szájukat is, de az lehet, hogy törvénytörtés). Egyedüli megbecsülhető dolog a tesztben az volt, hogy újrahasznosított műanyagot használtak a biztonsági tasakhoz.

Székelyföldről Drávaszögbe

Egy keddi napon ismét diákok látogattak el hozzánk, de ezúttal középiskolások!!! Akadt azért 8. és 7. osztályos is közöttük. Volt egy fiú, akiről mindenki azt hitte a mi sulinkból, hogy kísérőtanár, de nem... csak négyszer megbukott! Akkor most nehéz az ő sulijuk, vagy csak ő nem tanul rendesen?

Először mi mutattuk be az iskolánkat, aztán ők (fele olyan felkészülten, mint mi). Mindezek után táncok követték egymást és beszélgetések. Elmentünk sétálni a temető felé, megmutattuk nekik az ökológiai központot, elmentünk velük a Túr-pincébe, ahol ők rose bort kóstoltak...

Mi persze nem kaptunk, de azt mondták, hogy nem is volt finom, így már rendben van.

Mi visszamehettünk az iskolába, hogy rendes ebédet kapjunk, mert kekszekkel nem lehet igazán jóllakni.

Páran ott maradtak az erdélyi diákokkal és táncoltak. Akik visszamentek, egy osztályteremben összegyűltek a tanárok tudta nélkül, és ott lapítottunk, jókat szórakoztunk, és a tanárnő, akinek órát kellett volna tartania, ott rosézott a többivel (még az osztályfőnöknőm is :/).

Visszaértek hamarosan a többiek is, és még beköszöntek hozzánk.

Nem tudom, hogy ott aludtak-e valahol, de elbúcsúztak. Úgy beszéltek, olyan szavakat használtak, mint mi. Könnyen megértettük egymást.

A véleményem róluk csak ennyi: Ha iskolalátogatásra mennek, akkor ne vigyenek magukkal dohányt és öngyújtót.

VERSENYEK—SPELLING BEE...TECHNIKA

2023. március 24-én megrendezésre került az angol nyelvű Spelling bee betűző verseny iskolai selejtezője. A diákok Siklósi Beáta és Vég-Sipos Gabriella angoltanárnőkkel készültek a versenyre. Az iskolai versenyen a legjobb eredményt elérő tanulók fogják képviselni iskolánkat Eszéken, a megyei fordulón. Pinkert Anna és Bistrovic Mateo, az alsós angolosaink közül pedig Kovacsics Ádám, a Sepsei Körzeti Iskola negyedikes tanulója a legjobb a betűzésben, ők jutottak tovább. A Spelling bee megyei szintű

versenyén, amely május 5-én a Gradski vrtnben lesz, a Tin Ujević Általános Iskola lesz a házigazda.

Gratulálunk a győzteseknek, és sok sikert kívánunk a következő szinten!

Megyei technikaverseny– akár a mesében!

A megyei technikaverseny egy Tenja nevű faluban zajlott egy áprilisi, hétfői napon, és sok izgalmat, részben örömet, részben csalódást hozott. Végül azonban minden jól végződött, akár a mesében, és boldogan tértünk haza.

Vörösmarti versenyzőinket Akerman Dániel tanár úr kísérte el Tenjára. Indulás előtt a diákok azon veszekedtek, hogy ki üljön előre. Egy kétfős lány- és egy kétfős fiúcsapat ment. Köztük voltam én is. Hosszú volt az út, és jót beszélgettünk, da amint odaértünk a helyszínre, azonnal ellenfelekké váltunk. A verseny kezdete előtt a lányok egy gyors látogatást tettek a Tisakhoz.

A verseny több fordulóból állt, és a lányoknak úgy tűnt, hogy a fiúk nem érdemelték meg a második helyezést!!!!!! Ha ugyanis nem sabotálják a munkájukat, ők lehettek volna a másodikak. Na de mindegy, Dániel tanár úr megtett minden tőle telhetőt, hogy boldogan menjünk haza, elvitt bennünket ebédelni a Makedonskába, sőt, két kör Cedevitát is fizetett azoknak, akik Cedevitát kértek. Azután mindenkit hazavitt.

Itt a vége, fuss el véle!

PLAKÁTVERS PÁLYÁZAT...ÉNEKVERSENY

Minden évben szoktam menni énekversenyre. Idén is mentem. Idén egy kicsit kevesebbet tanultam a népdalomat. A megmérettetés egy csütörtöki napon volt, amikor is nagyon izgultam, majdnem elájultam. Iskolánkból sokan mentünk: jöttek hárman a második osztályból: Hedda, Kristóf és Alicia. Ketten az ötödik osztályból: Lora és Zala (én). Egy a hetedikből, Antónia. Ketten a nyolcadikból, Anna és Eszter.

Először felöltöztünk népviseletbe, aztán próbáltunk. Hosszú várakozás után elkezdődött a verseny. Először az 1-2. osztályos kategória szerepelt, közülük a Hedda nyerte meg az 1. helyezést. Őket követően a 3-4. osztályos kategória képviselői mutatták be dalukat. Már nagyon izgultam. Az 5-6. osztály kategóriájában én is ott voltam. Először a Lora énekelt, aztán pedig én. A 7-8. osztályosok között volt Anna, aki a 2. helyezést szerezte meg. Antónia első lett.

A zsűri nagyon sokat gondolkozott, mielőtt eredményt hirdetett. Végül kiderült, hogy Lora megnyerte a 2., én pedig az 1. helyezést! Nagyon örültünk a szép eredményeknek. Jövőre újra megyünk!

Ez a kép már régen készült. Bizonyítja, hogy régóta járok énekversenyekekre. Én vagyok a fekete cipős, zöld kötényes kislány.

-JZ-

SZÍNHÁZLÁTOGATÁS...

Abigél

-színházi kritika-

A húsvéti szünet előtti utolsó iskolanapon elmentünk a Magyar Központba megnézni egy színdarabot. A színészek Magyarországról érkeztek, és itt adták elő két felvonásban az Abigél című regény alapján készült színdarabot. Az író sajnos már nem érthette meg művének színpadi bemutatását.

Az előadás díszlete nem volt több mint négy emeletes ágy és a háttérben az Abigél-szobor. Bár kevés díszlet volt, maximálisan kihasználták a lehetőségeiket. A rendező remek munkát végzett, mert a színészek is a maximumot nyújtották az elejétől a végéig. Biztosan sok próbát vett igénybe egy ilyen összetett és egységes színdarab létrehozása. A színészeket a lehető legjobban válogatták be, mindegyikükhöz illett a szerep. Az öltözködés is sokat tett hozzá, hogy el tudjuk képzelni a rendező gondolatait. A zenei aláfestés is egészen kitűnő volt, nagyon jól eltalálták a pillanatnyi hangulatokat. Igazán élvezetes volt az első sorból nézni egy teljes színdarabot. Nem néztem a hátam mögé, de biztos vagyok benne, hogy a többi néző is élvezte az előadást.

A színdarab vége nekem nem tetszett igazán, biztos vagyok benne, hogy az író más befejezést adott neki, no de mindegy, nem hiszem, hogy elolvasom a könyvet. Mindenkinek ajánlom a színdarab megtekintését, de a könyvet is elolvashatjátok.

-SZV-

Tragédia rajzóra után

A magyar nyolcadik osztálynak kéthetente, hétfőn az utolsó két óra rajz. A tanárnő most egy szoborkészítési feladattal állt elő. Két téma volt összesen:

A barátság

Közösség

Mindenkinek volt saját ötlete. Glinamólból vagy papírból kellett készíteni az alkotást. (A tanárnő azt hitte, hogy mindenki papírból fogja csinálni a szobrokat, de az egész osztály glinamólból csinálta.-_-)

El is repült a két rajzóra. Voltak, akik befejezték, voltak, akik nem. Az osztály többsége az ablakpárkányra tette száradni a szobrát, de volt, aki máshova (a szekrénybe).

Másnap reggel a sepsei diákok értek először az iskolába, mint általában, és nagyot néztek szomorú arccal. Eldőltek és eltörtek a szobrok, nem mindegyik, de a többség. Aztán megérkeztek a vörösmarti diákok is. Csalódott arccal néztek a sepseiekre. Hiába magyaráztuk, hogy már így találtuk őket, ők nem láttak-hallottak a dühtől és szomorúságtól.

És valóban: micsoda szörnyűség!!!! Mintha földrengés lett volna. Szörnyűség..... Szabotás!! Ki tenne ilyet?!?!?!? Szándékos volt? Vagy talán természeti csapás?????!!

Na, mindegy, helyre hoztuk őket szerdán a tanárnővel, és talán kapunk ötöst az igyekezetért.

A nyolcadik osztály munkahete

Ismét vége egy iskolahétnek! Egy laza hétvége nagyon jól jön a programokkal telezsúfolt, eseménydús január után!

Nézzük csak, hogyan is telik a munkahét nálunk. Hétfőn mindenki fáradt, inert állapotban van majdnem egész nap. De azért van még valamennyi maradék erő bennünk, mert- ki tudja, miért-, kedden vagyunk a legfáradtabbak. Már az ötödik, hatodik óra után nem is tudom nyitva tartani a szememet. Szerdán aztán javul a helyzet, jobban is, mint kellene. Mindenki üvölt, rohan és -diáknyelven- hülyéskedik. Ekkor kezdünk a közelgő hétvégéről ábrándozni. Szerdán csak az informatikaórán van nyugalom. Én most csütörtökön sokat stresszeltem magam, mert részt vettem a kémiaversenyen, és állandóan gyakoroltam. Ezen a héten sok házit meg se csináltam. Főként a kémiát tanultam és pihentem. Pénteken mindenki érzi a hétvége a szirénjének dalát, és megint kezdődhet az inert pihenés.

A pihenő hétvégém rövid lesz, hisz meghívtak egy partira! Egyébként rajzolással, kísérletezéssel és szórakozással tervezem tölteni február első hétvégéjét!

Ballagás...

Elballagtunk.

Ilyenek voltunk mi, a vörösmarti nyolcadikosok 2023. június 21-én.

Szerkesztőség:
Angyal Eszter, 8.o.
Szabó Vivien, 8.o.
Kosic Júlia tanár